

скетчинг стає не лише методом фіксації думок, а й засобом мислення, комунікації та співтворчості.

Список використаних джерел

1. Pashukova S., Chemberzhi D., Dubrivna A. Скетчинг як ефективний інструмент творчої діяльності. ART-platFORM. 2023. Т. 8, № 2. С. 309–324. URL: <https://doi.org/10.51209/platform.2.8.2023.309-324>
2. Visual resemblance and communicative context constrain the emergence of graphical conventions / R. D. Hawkins та ін. arXiv preprint arXiv:2109.13861. 2021. URL: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2109.13861> (дата звернення: 25.03.2025).
3. Mihai D., Hare J. Learning to draw: Emergent communication through sketching. Advances in neural information processing systems. 2021. URL: https://proceedings.neurips.cc/paper_files/paper/2021/file/39d0a8908f8e6c18039ea8227f827023-Paper.pdf (дата звернення: 25.03.2025).
4. Confente O. Research-Creation and More-Than-Human Collaboration. Imaginations: Journal of Cross-Cultural Image Studies. 2025. Т. 15, № 3. С. 243–261. URL: <https://doi.org/10.17742/image29728> (дата звернення: 25.03.2025).

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ У СКЕТЧИНГУ

*Пашукова С.Г., викладач кафедри цифрового мистецтва
Київський національний університет технологій та дизайну*

Ключові слова: скетчинг, лінія, авторський стиль, експеримент, інтуїтивне самовираження, технічні прийоми.

Скетчинг – це не лише метод швидкого фіксування ідей, а й важливий інструмент творчого самовираження, який допомагає художнику розвинути власний візуальний почерк. Один із ключових аспектів, що визначає індивідуальність у скетчингу – це лінія. Вона передає характер руху, емоційний стан, естетику та авторське бачення. Розвиток унікальної манери роботи з лінією, штрихом і плямою поєднує технічну майстерність, експериментальний підхід та інтуїтивне самовираження [1].

Метою дослідження є аналіз основних чинників, що впливають на формування авторського стилю у скетчингу, зокрема через розвиток унікального руху лінії. Особлива увага приділяється експериментам з технікою, пошуку балансу між контролем і випадковістю, стилізацією та імпровізацією. Дослідження спрямоване на виявлення шляхів, які допомагають художнику сформувати свій авторський почерк у скетчингу [2].

Формування унікальності через технічні експерименти з лініями може значно змінюватися залежно від використаних матеріалів. Олівець,

чорнило, маркер, сангіна або цифровий стилус мають власну особливість, зокрема текстуру та впливають на характер ліній та форми. Важливим аспектом формування стилю є експерименти з різними інструментами, які дозволяють відчути власні переваги та знайти найзручніші для себе засоби виразності.

Різні технічні підходи, такі як варіювання товщини лінії, зміна натиску, використання ламаних або плавних штрихів, сприяють створенню індивідуальної манери малювання. Експерименти із темпом виконання скетчів – швидкі, імпульсивні рухи створюють енергійну динаміку, тоді як повільні, контрольовані лінії формують витончені та детальні композиції.

Роль інтуїтивного самовираження у формуванні стилю, а саме сприйнятті світу митцем відіграє визначальну роль у розвитку унікальної лінії як художнього засобу вираження. Кожен художник має власний спосіб бачення та інтерпретації форм, який відображається у його малюнках. Лінії можуть бути різкими чи плавними, хаотичними або ритмічними, спокійними або агресивними – усе це є відображенням внутрішнього стану автора.

Емоційний аспект відіграє важливу роль у скетчингу. Відповідно до настрою художник може використовувати м'які, ледь помітні лінії або ж навпаки – експресивні, різкі, контрастні штрихи. Це дозволяє зробити рисунок живим, наповненим рухом і характером.

Стиль художника розвивається через експерименти та багаторазове повторення певних технічних прийомів. На цьому етапі формується характерний набір ліній та штрихів, що стає впізнаваним почерком. Деякі художники тяжіють до детального, реалістичного скетчингу, тоді як інші схиляються до спрощення у рисунку, залишаючи лише найголовніші риси форми об'єктів.

Важливим етапом у розвитку авторського стилю є пошук оптимального рівня стилізації. Художник може навмисно спрощувати або деформувати форми, робити їх експресивними або графічно узагальненими. Такі експерименти дозволяють знайти баланс між реалістичною побудовою зображення та індивідуальним способом його подачі.

Одним із найважливіших аспектів унікальної лінії в скетчингу є баланс між свідомим контролем і спонтанністю. Іноді найкращі результати з'являються тоді, коли художник дозволяє собі працювати інтуїтивно, не обмежуючи рух руки жорсткими правилами. Це створює більш живу, динамічну лінію, яка може стати ключовим елементом його стилю.

Контроль і аналіз допомагають художникові вдосконалювати свої навички, але випадковість та імпрровізація відкривають нові можливості для творчості. Вдалий експеримент або несподівана знахідка можуть стати основою для формування особистого художнього почерку.

Скетчинг за своєю природою передбачає швидку та спонтанну роботу, а обмежений час змушує художника ухвалювати миттєві рішення, що формує більш природні та виразні лінії. У цьому процесі важливо

навчитися передавати суть зображуваного мінімальними засобами, використовуючи лінію максимально ефективно [3]. Практика швидкого малювання допомагає уникнути надмірного контролю та перфекціонізму, що часто стримують творчий розвиток. Через багаторазові повторення та експерименти художник знаходить свій унікальний візуальний ритм і характер.

Формування авторського стилю у скетчингу – це багатогранний процес, що поєднує технічне володіння матеріалом, експериментування та особистісне сприйняття. Особливе значення має пошук власної лінії, яка стає основним інструментом самовираження художника. Розвиток індивідуального почерку потребує експериментів з технікою, стилізацією та ритмікою штрихів. Баланс між контролем і випадковістю відіграє ключову роль у створенні живої, динамічної лінії. Саме через поєднання усвідомлених і спонтанних рішень формується власний неповторний стиль, що дозволяє творчим роботам бути виразними та впізнаваними.

Таким чином, унікальність лінії в скетчингу народжується через експериментальний підхід, інтуїтивне самовираження та свідоме використання технічних можливостей. Цей процес вимагає часу, практики та готовності до творчих пошуків, проте саме в ньому закладений ключ до справжнього мистецького самовираження.

Список використаних джерел

1. Пашукова С.Г., Чембержі Д.А., Дубрівна А.П. Скетчинг як ефективний інструмент творчої діяльності. Арт-Платформа. Київ: КМАЕЦМ, 2023. Вип 2, Том. 8, С. 309-324.

2. Пашукова С.Г., Чембержі Д.А. Вплив скетчингу на розвиток креативності у фешн індустрії. VII Міжнародна науково-практична конференція текстильних та фешн технологій «KyivTex&Fashion». Київ: КНУТД, 19 жовтня 2023. С. 289-290.

3. Журавльова Н. Начерк у навчальній програмі з рисунка НАОМА: методичні й технічні особливості. Збірник наукових праць «Українська академія мистецтва». 2019 (27). С. 105-110.

МОЖЛИВОСТІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ СУЧАСНОГО ЦИФРОВОГО ХУДОЖНИКА

Волошко М.О., здобувач вищої освіти

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: штучний інтелект, цифрове мистецтво, генеративні моделі, ілюстрація, концепт-арт, візуалізація, образотворчість, творча практика.

Штучний інтелект стрімко трансформує творчі практики в цифровому мистецтві. Генеративні моделі зображень, такі як Midjourney,